

dermed have bidraget til Fiskeriets Fremme. Dette lyder meget tiltalende, men vi maa meget anbefale at prøve disse Ubladefter gjennem Løvl, isjrend de tages for gode og gylbige; det gjælder at finde den rette Kurs mellem de hinanden krybsende Udtalelser fra Sagens saa stærkt interesserede Parter. Blandt de Mænd, som staa uinteresserede i Sagen, fra hvem vi have faaet Meddelelser, skulle vi særlig fremhæve Kontrolør Algerflov i Nørvig, hvis Mening der er Grund til at tillægge megen Vægt. Formanden tilskrev ham som den, der kunde give sikkest Oplysning om de fra Fjorden siden Vaadffiskeriets Begyndelse udfiskede Kvafeladninger; men hans Beretninger gaa kun sikkert fra 1873, da den direkte Udfiskning til Preussen begyndte. I 1872 udgik af Fjorden 10 Ladninger i fynske Kvafel, hvis Indhold tilnærmelsesvis kan anslaaes til 70,000 Pbd. Al; den preussiske Opkjøber angiver 160,000 Pbd.; men dengang vare de fremmede Vaades Tal ikke over 20; selve de Omboende vides ikke da at have brugt noget Vaad. En Nats Fiske for en Vaad i indtil 40 Dreie gav nogle Gange 30 høist 40 Lpd.; — 14 à 15 Lpd. var et almindeligt godt Natfiske.

1873 udfiskedes i 5 danske og 23 preussiske Kvafeladninger 181,504 Pbd.; Vaadenes Tal angaves mellem 80 og 100, for største Delen jydsk. Disse beredte sig i Begyndelsen af August til at forlade Fjorden, da Fiskeriet var i Aftagende. Der er en mærkelig Forskjel atter paa Kontrolør Algerflov's uansjorte Opgivelse af Udfiskningen og en for samme Aar fra den preussiske Kommissionsær for Opkjøbet modtagen Meddelelse (se Forhandl. Prot. S. 9, 2 Sp. Noten, og S. 20, 1 Sp.), som gaar indtil 304,000 Pbd.; mulig har han sigtet til sin Udfiskning for hele Landet. Der er for Fjældens Vedkommende overvejende Grunde til at tillægge Lødbkontrollørens Opgivende størst Troværdighed. — En enkelt Natfiske naaede i dette Aar kun 23 Lpd.; 8 Lpd. var anset for et godt Natfiske. Tilbagegangen fra 1872 er kjendelig. Med Hensyn til Størrelsen gif der gennemsnitlig 50 à 60 Stkr. Al til 1 Lpd.

1874 var Udfiskningen forbi Nørvig Lødbsted 119,360 Pbd. (hvoraf et lidet Parti fra Russer i Arresj); Vaadenes Tal var ligesom Aaret forud, Sydernes angaves til 60, som forlode Fiskepladserne ved Gjerstjø og Sønderby allerede først i Juli for at søge bedre Pladser, navnlig ved Præstø og Vordingborg. Den bedste Nats Fangst for en Vaad havde været 6 Lpd. 12 Pbd., almindelig var den fra 2 til 4 Lpd.; 4 Vaad fra St. Tjørnsby vare den 14de Juli lagte op; Fangsten i Efteraarstidene var særdeles ringe, Fiskeriet kaldes slet. Fra alle Sider bevidnes, at den i dette Aar fangne Al var gennemgaende meget mindre end i de foregaaende Aar; der maatte nu henimod 4 Snefe til 1 Lpd. Dette frister Fiskerne til at gjøre Vaadmaserne endnu snævrere, hvorved Odelæggesen fremstjndes; idet den naar ned til den umodne Fisk; jvfr. Mariagerfjord.

1875 indtil 1ste Juli (udover den bedste Fiskeid) er der udfisket 54,824 Pbd. Al i 10 Ladninger, det er mindre pr. Ladning end de foregaaende Aar; i April kom Syderne med 8 Vaade à 2, og 6 à 3 Mand (deres Tal er altsaa aftaget, hvis ej flere i de paafølgende Maaneder ere komne til), af Fjældens Tilboende angives 17 Vaade à 3 Mand at vare i Virksomhed. Fangsten for en Vaad kaldes nu god med 2 til 3 Lpd., men den gaar for en Nat jævnlig under 2 Lpd. pr. Vaad; nu maa der fra 80 til 100 Stkr. til 1 Lpd.; mellem de udførte ses Al paa kun 12 Tommers Længde. Tilbagegangen er saaledes kjendelig.

Til nærmere Oplysning om Forholdene til den seneste Tid skulle vi lade afstrykke blandt Bilag til denne Betænkning det væsentligste Indhold af Vilumse's Beretning, modtaget den 24de Juli d. A., og Kontrolør Algerflov's Breve, hvorpaa vi henlede Opmærksomheden, ikke mindre end paa Udtalelserne, Forhandl. Prot. S. 16, 1 Sp., om Skadeligheden af det paa Fjorden indførte Sæjrn (Savlyster) og den sølelige Tilbagegang af Stangefiskeriet paa de Steder, hvor Malevaadene have været brugte i Dvertal; hermed maa sammenholdes Algerflov's Ytringer om Stangefiskeriets bedre Tilstand omkring Nørvig, hvor der ikke færdes med Malevaad.

Sammenfatte vi nu alle disse Sagtægter og ubestridelige Kjendsgjæringer fra Fjældens, — den aftagende Udfiskning, Vaadenes formindskede Fangst, Alens aftagende Størrelse, Stangefiskeriets Forringelse, i Forbindelse med den Omstændighed, at Syderne nu have begyndt at vende Fjorden Ryggen, saa formene vi, at det vilde være formasteligt at betvivle, at en Tilbagegang har fundet Sted, hvis Følger med hvert kommende Aar ville blive alvorligere; og naar det derhos er godtgjort, at Tilbagegangen kan være en Følge af det overdrevne Malevaadsbrug, saa er det ubilligt at forlange, at man skal vente, indtil man faar at se, om der ikke mulig er andre Aarsager dertil, hvad der hidtil ikke er slet. Det synes os at være paa høje Tid, at man her lader sig belære af Exemplet fra Mariagerfjord, Forhandl. Prot. Bil. IV. S. 16, hvor Malevaadene fik Indgang ved Limfjordsfiskere for ca. 16 Aar siden, og Fiskeriet nu beherskes af over 20, stadig mere maskeindsnævrede Vaad, der ere i de Omboendes Gje, saa at man maa have været paa Stedet for ret at kunne danne sig en Forestilling, hvorledes Tilstanden er og har været i de sidste mere end 10 Aar. Det vilde være beklageligt, om Fjældens i Løbet af nogle Aar skulde gaa samme Stjebne